

The University of San Francisco

USF Scholarship: a digital repository @ Gleeson Library | Geschke Center

Art + Architecture

College of Arts and Sciences

2015

Between Glorification and Catastrophization

Liat Berdugo

Follow this and additional works at: <https://repository.usfca.edu/art-architecture>

Part of the [Digital Humanities Commons](#)

“Between Glorification and Catastrophization” (English)
Liat Berdugo

Erev Rav
27 May 2015

The *Print Screen Festival* is hosting 13 international video artists this year exploring the ways in which digital technology is changing our senses and relationships with each other and the world around us. The works glorify the digital apparatus and at the same time criticize it to raise questions about our relationship to the digital.

Sophie Barbasch, video still from *Goodnight Call*, 2012.

Back in 1970, when Jacques Ellul wrote his seminal book on the technological milieu in which we now live, to talk about technology was to talk about machines. Machines were

domestic: they were cars, vacuum cleaners, and cake-mixers. Machines were war objects: they were infrared detectors, tanks, and airplanes. And machines were research: they were microscopes, reactors, and early computers. Ellul celebrated the ways the machine had changed and enriched man:

“The machine’s senses and organs have multiplied the powers of human senses and organs, enabling man to penetrate a new milieu and revealing to him unknown sights, liberties, and servitudes.” –*Jacques Ellul, The Technological Society*

Now – in the era of the Apple Watch – we can clearly see that technological devices have become adaptive appendages to the physical body. We wear little computers on our wrists just as we wear glasses on our noses. Information can be accessed readily: it is immediate, vast, and efficient. This access promises to be both authoritative and democratizing. Technology promises to extend our senses and our reach: to expand geographic freedom, to escape from the familiar, and to give us a sense that the world is vast but also easily navigable. All we have to do is touch the right buttons on our smartphones.

But the story is not as rosy as this. Embodied human action causes a response in the technological interface, but the bodily action is dictated by the apparatus. The line of causality, therefore, moves from interface to body rather than vice versa. New gestures feel autonomous and natural, but they are in fact controlled by the machine. Architect Frank Lloyd Wright famously wrote, “If it keeps up, man will atrophy all his limbs but his pushbutton finger.” And even Jacques Ellul weighs in with skepticism:

“[Man] has been liberated little by little from physical constraints, but he is all the more the slave of abstract ones.” –*Jacques Ellul, The Technological Society*

Yet this is not the full picture. In this now common debate – where the glorification of technology battles its catastrophization – lays a crop of artists whose work, collectively, resists to take sides. At this year’s Print Screen Festival are the works of thirteen international artists whose works explore whether -- and how -- digital technologies change our sensitivity toward one another and the world around us.

The first screening, entitled *The Transhuman and his Emotional States*, chips away at promises of glorification with the incisive tool of humor. “Transhumanism” is the belief that the human race can evolve past its current physical, intellectual, and psychological limitations through the use of advanced technology. In **Ben Wheele’s, *The Birth Tab* (2015)**, a woman travels through virtual space, hoping to find 'The Birth Tab' -- a mythical object that enables a person to witness their very own birth, via live webcam

feed. The work asks, what are the potential emotional conditions of such transcendent beings? What would it feel like to actually be present your own birth through an internet browser? The video was inspired by Wheele's own experiences of drifting through Second Life using an Oculus Rift headset.

Ben Wheele, video still from *The Birth Tab*, 2015.

Another work in that collection draws from LaTurbo Avedon, an avatar artist: LaTurbo is a digital manifestation of a person that has never existed outside of a computer. LaTurbo's existence and creative output reside entirely online. Without a real world referent, LaTurbo Avedon's digital sculptures and environments disregard this lack of physicality, and instead emphasize the practice of virtual authorship. In *Facebook Lookback*, we see a year in the Facebook world of the artist, set to cheesy music meant to evoke nostalgia for personal history. LaTurbo and I are Facebook friends, and we communicate entirely through that platform. Rumor has it that she (he? it?) lives in the Russian Hill neighborhood of San Francisco, but she has never revealed any inklings of 'real life' identity to me or to any other curators who have worked with her.

The second screening of the series, *Connect me: Dial-up, Ring tone, and Camera Flash*, explores how the technological landscape impacts human connection. How do we attempt to reach through digital voids? How does technology mediate connection? Sophie Barbasch's brilliant work, *Goodnight Call* (2012), creates intimate scenarios by

Craigslist crowdsourcing that are at once tender and alienating. In *Goodnight Call*, Barbasch collected goodnight messages from strangers on Craigslist, where she posted an ad in the strictly platonic personals section: “leave me a goodnight voicemail before you go to sleep at night as though we have been together for years. i will listen to it before i go to sleep.” Men leave her mundane fantasies (of the “I’m-on-a-business-trip” variety) and strange tender wishes. The work highlights the craving for connection and the strange ways it can be played out through the Internet.

The final screening of the collection – entitled *Everyday Emotional Computing* – brings us to the present moment. It focuses on the emotional landscape in the face of current digital, technological, and Internet-based modalities: on nostalgia and loss, on frustration and sharing, on trust and death. The works in this collection explore the physical storage of digital memories, and on how today’s technology conflates public and private forms of expression, with bodies and minds always on display. One of my favorite works in this collection is Sophia Brueckner’s conceptual piece, *Crying to Dragon Dictate* (2011). Like many computer programmers, Brueckner ended up with repetitive stress injuries to her wrists. She could no longer type and was forced to use Dragon Dictate, a popular speech recognition program, to interact with her computer. At one point, Brueckner spent an hour attempting to type only a few sentences, and broke down crying in frustration while the speech recognition software was still running – literally translating her sobs into words. Brueckner’s work addresses the raw emotions that we share through technology -- or that we have, as private experiences, in front of our TV sets and computers.

These thirteen video artists tackle hard questions: what added senses does technology provide us, and what are their limitations? Does a technologically-heightened sensibility lead to added sensitivity? How does technology impact emotions, and change our awareness toward the social injustices and global concerns? Together, this series aggrandizes the digital apparatus, cuts it down to size. It works from the technological, but more so from the *logos* of the *tehnē*: from a principle of art that creates its own -- and often absurd -- ground between technology’s vows and its reneges, between what the digital world promises us, and what it takes away.

[Hypersensitive: Video Art Programme](#)

Curator: Liat Berdugo

Assistant Curator: Samantha Adler de Oliveira

Works by LaTurbo Avedon (US), Sophie Barbasch (US), Sophia Brueckner (US), Coalfather Industries (US), Alina Deckel (IL), Omer Fast (IL), Jason Huff (US), John C. Kelley (US), Mores McWreath (US), Chen Serfaty (IL), Laliv Sivan (IL), Ben Wheele (UK), and Benjamin Yavuzsoy (DE)

כותב/ת אורח/ת | מהשטח, קטלוגים | 27/05/2015

בין גלורפיקציה לקטסטרופיקציה

פסטיבל "פרינט סקרין" מארח השנה 13 אמני וידיאו בינלאומיים החוקרים את האופנים שבהם הטכנולוגיה הדיגיטלית משנה את חושינו ואת יחסנו זה לזה ולעולם הסובב אותנו. העבודות מאדירות את המנגנון הדיגיטלי ובו בזמן מבקרות אותו, ובעיקר מעוררות שאלות ביחס אליו

מ את: ליאת ברדוגו

בשנות ה-70, כאשר ז'אק אלול כתב את ספרו המשפיע שניבא את המילייה הטכנולוגי של ימינו, השיח על אודות הטכנולוגיה היה עדיין שיח של מכונות. המכונות היו ביתיות – מכונות, מכשירי ניקוי ומיקסרים; אובייקטים מלחמתיים – טנקים ומטוסים; וכלי מחקר – מיקרוסקופים ומחשבים מוקדמים. אלול חגג את הדרך שבה מכונות שינו והעשירו את האדם:

"The machine's senses and organs have multiplied the powers of human senses and organs, enabling man to

ציוצים של @ErevRavMagazine

Erev Rav Magazine ציץ מחדש

Christo and Jeanne-Claude
@ChristoandJC

Christo passed away today, on May 31, 2020, at his home in New York City. Christo and Jeanne-Claude have always made clear that their artworks in progress be continued after their deaths. L'Arc de Triomphe, Wrapped (Project for Paris) is still on track for Sept. 18–Oct. 3, 2021.

31 במאי 2020

Erev Rav Magazine
@ErevRavMagazine

העונג של להיות קוויר והעונג של ההתבוננות בקוויר
via erev-rav.com/archives/51280
@ErevRavMagazine

פרסומים אחרונים באתר

דוד שפרבר | מסה
גוף הטקסט: אמנות כתלמוד תורה חדש

אלינה יקירביץ' | מסה
העונג של להיות קוויר והעונג של ההתבוננות בקוויר

דוד שפרבר | דעות
אמנות בזמן קורונה

פרסומים נוספים בנושא

מערכת ערב רב | חדשות והודעות, מהשטח

ניה | Private Parking
פרטית

לי ברבו | מהשטח
שאפה לשינוי הסטטוס קוו

אדם ליה | מהשטח
פרידה מענק עניו - ליאון
קוסוף, 1926-2019

קול קורא

קול קורא תערוכה- אור לגויים
מערכת ערב רב | קול קורא 26/05/2020

ול קורא לאמניות/ים לתערוכה קבוצתית
שתפתח בסוף יוני, תחילת...

קול קורא לסלון הקוביה 2020: דיוקן
מערכת ערב רב | קול קורא

הקוביה מזמינה אתכם אמנים- ציירות
וציירים, להגיש הצעות לפרויקט...

קול קורא לאמנות אקטיביסטית
מערכת ערב רב | קול קורא 21/05/2020

הוצאת "אחותי למען נשים בישראל" עובדת
בימים אלו על...

penetrate a new milieu and revealing to him unknown
sights, liberties, and servitudes".

Jacques Ellul, "The Technological Society"

כיום אנו חיים בעידן ה-Apple Watch, ואנו לומדים בבהירות כיצד המכשירים הטכנולוגיים הופכים לתוספים סתגלניים של הגוף הפיזי-אנושי. אנו עונדים מכשירים על פרקי הידיים שלנו כשם שאנו עונדים עדשות על אפנו. המידע מאוד נגיש: הוא נצפה באופן מיידי, בהיקף עצום ויעיל. הנגישות מתימרת להיות דמוקרטית ובת-סמכא בעת ובעונה אחת. טכנולוגיה מבטיחה להרחיב את חושינו, את החופש הגיאוגרפי שלנו, מציעה לנו בריחה מן המוכר ומעניקה לנו תחושה שהעולם הוא עצום, אבל בר-ניווט. כל מה שעלינו לעשות הוא ללחוץ על הכפתורים הנכונים בסמרטפון שלנו.

ואולם, הנארטיב הזה אינו חף מכשלים. פעולה אנושית מחוללת תגובה בממשק הטכנולוגי, אולם בה בעת הפעולה האנושית מוכתבת ומעוצבת על-ידי המכשיר. לפיכך הסיבתיות נעה מהממשק לגוף ולא רק להפך. מחוות חדשות נחוות כאוטונומיות וטבעיות, אך למעשה הן נשלטות על-ידי המכונה. אל מול אמירתו המפורסמת של הארכיטקט פרנק לוד רייט, "אם זה יימשך כך, האדם יאבד את כל איבריו חוץ מאשר את האצבע הלוחצת על הכפתור", טוען ז'אק אלול בסקפטיות:

"[Man] has been liberated little by little from physical constraints, but he is all the more the slave of abstract ones".

Jacques Ellul, The Technological Society

במרחב הנוכחי - שבו גלורפיקציה של הטכנולוגיה ניצבת מנגד לקטסטרופיקציה שלה - פועלים אמנים שמתנגדים לבחור באחד הצדדים. פסטיבל "פרינט סקריין" יארח השנה 13 אמני וידיאו בינלאומיים שעבודתם חוקרת את האופנים שבהם הטכנולוגיה הדיגיטלית משנה את חושינו ואת יחסנו זה לזה ולעולם הסובב אותנו.

האסופה הראשונה - "Transhuman and his Emotional States" (הטראנס-הומניסט ומצביו הרגשיים) - מבטאת באמצעות הומור ציני את הגלורפיקציה שבפטרונות הטכנולוגיים. טרנס-הומניזם הוא האמונה שהמין האנושי יכול להרחיב את גבולותיו הפיזיים, האינטלקטואליים והפסיכולוגיים באמצעות שימוש בטכנולוגיה מתקדמת. ב"Ben Wheel's, The Birth Tab" משנת 2015, אשה נוסעת בחלל וירטואלי בתקווה למצוא את "תג הלידה" שלה - אובייקט מיתי המאפשר לאדם להיות עד ללידתו שלו באמצעות מצלמות רשת. היצירה עוסקת בשאלה מה פוטנציאל התנאים הרגשיים של ישות טרנסצנדנטית. כיצד מרגיש אדם הנוכח בלידתו שלו באמצעות האינטרנט? עבודת הווידאו נוצרה בהשראת התנסות אישית של וילס בשימוש באוקולוס-ריפט, משקפי מציאות מדומה, ב-Second Life.

עבודה נוספת באסופה זו, "LaTurbo Avedon", שואבת השראה מאמן הפעיל כאוטאר. LaTurbo הוא כינוי דיגיטלי לאדם שמעולם לא חי מחוץ למחשב. קיומו של LaTurbo והיצירתיות שלו מקוונים לחלוטין. בהעדר עולם אמיתי כרפרנט, הסביבה הדיגיטלית של העבודה מתעלמת מהעדר הפיזיות ומדגישה פרקטיקה של מחבר וירטואלי.

בעבודה "Facebook Lookback" מוצגת שנה בעולמו של האמן דרך פלטפורמת הפייסבוק, המלווה במוזיקה קיטשית האמורה לעורר נוסטלגיה להיסטוריה האישית של האמן ושל כל

אחד מאיתנו. LaTurbo ואני חברים בפייסבוק, ואנו מתקשרים דרך פלטפורמה זו. שמועות אומרות שהיא (הוא? זה?) מתגוררת בשכונה הרוסית בסן-פרנסיסקו, אבל היא מעולם לא חשפה כל רמז של "חיים אמיתיים" בפני או בפני כל אוצר אחר שעבד איתה.

הסרט השני בסדרה, "Connect me: Dial-up, Ring tone, and Camera Flash", חוקר כיצד המרחב הטכנולוגי משפיע על הקשרים האנושיים ובאלו אופנים אנו מנסים להגיע אל "האחר" דרך מרחבי ריק דיגיטליים. עבודתה המבריקה של סופי ברבש, "Goodnight Call" (2012), יוצרת תסריטים אינטימיים על-ידי מודעות בקריינגסליסט (אתר דרושים/מכירות/היכרות אמריקאי). שהן בעת ובעונה אחת רכות ומנוכרות. ברבש אספה הודעות לילה-טוב מזרים באתר ופירסמה מודעה במדור היכרות אפלטוני: "תשאיר לי הודעת לילה-טוב קולית לפני שאתה הולך לישון בלילה כאלו היינו יחד שנים. אקשיב להודעה לפני שאלך לישון". גברים השאירו הודעות ארציות ("אני בנסיעת עסקים") לצד משאלות מוזרות. העבודה שמה דגש על כמיהה לקשר והדרכים המשונות שבהן כמיהה זו באה לידי ביטוי באמצעות האינטרנט.

היצירה האחרונה באסופה, "Everyday Emotional Computing", מתמקדת במרחב הרגשי בעידן הדיגיטלי-טכנולוגי-אינטרנטי העכשווי, המבוסס על מידול: נוסטלגיה ואובדן, תסכול ושיתוף, אמון ומוות. העבודות חוקרות את המימד הפיזי של אחסון הזכרונות הדיגיטליים ובוחנות כיצד הטכנולוגיה העכשווית משלבת צורות הבעה פרטיות וציבוריות, כאשר הגוף והמחשבה מוצגים באופן תמידי.

אחת העבודות האהובות עלי באסופה זו היא יצירתה הקונספטואלית של סופיה ברוקנר "Crying to Dragon Dictate" (2011). בדומה למתכנתי מחשבים רבים, ברוקנר סובלת מכאבים בפרק כף היד. היא אינה מסוגלת להקליד יותר, ונאלצת להשתמש ב-Dragon Dictate, תוכנה לזיהוי דיבור שבעזרתה היא מתקשרת עם המחשב שלה. היצירה מתמקדת באחד המקרים שבהם ברוקנר ניסתה להקליד כמה משפטים במשך כשעה, ונשברה. היא פרצה בכבי מתוך תסכול בזמן שהתוכנה ניסתה לתרגם את בכייה למלים. עבודתה של ברוקנר מתייחסת לרגשות שאנו חולקים באמצעות הטכנולוגיה או כחוויה פרטית מול מכשירי הטלוויזיה והמחשבים.

13 עבודות הווידיאו מתמודדות כולן עם שאלות לא פשוטות: אילו חושים נוספים הטכנולוגיה מעניקה לנו? מה הם גבולותיהם? האם רגישות טכנולוגית מוגברת מובילה לרגישות מוגברת בכלל? כיצד טכנולוגיה משפיעה על רגשות ומשנה את המודעות שלנו לעולות חברתיות ולסוגיות גלובליות? האסופות הללו מאדירות את המנגנון הדיגיטלי מחד גיסא ומבקרות אותו מאידך גיסא. הן יוצאות מתוך הטכנולוגי, אך יותר מזה מן הלוגוס של הטכנולוגי – הרעיון שאמנות שיוצרת לעצמה, ופעמים רבות באופן אבסורדי, את המרחב שבין נדרי הטכנולוגיה להתכחשות לטכנולוגיה, בין מה שהעולם הדיגיטלי מבטיח לנו לבין מה שהוא לוקח מאיתנו.

אסופות וידיאו-ארט במסגרת פסטיבל "פרינט סקרין"

אוצרת: ליאת ברדוגו

ע' אוצרת: סמנטה אדלר דה-אוליביה

הוסיפי תגובה...

פלאגין התגובות של פייסבוק

כתיבת תגובה

האימייל לא יוצג באתר. שדות החובה מסומנים *

התגובה שלך

שם *

אימייל *

אתר

להגיב

נבחרים מהארכיון

יונתן אמיר | מסה

גרשוני: הפרעה תמידית

"היטמעות שמייצרת שיירים, שמצביעה על סתירות ומכוננת שונות. היא המנגנון העומד בבסיס מכלול יצירתו של גרשוני. המפגש בין החומרים לפעולות, בין הדימויים למילים...."

אסף תמרי | ביקורת

להיות ערב-רב

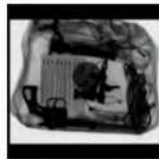
אסף תמרי מתאר את משמעויות המושג ערב רב בעבר ובהווה, ואת הקשר שלהן לפעילותו של כתב העת.

רוגן אידלמן | המלצת השבוע

המלצת השבוע: שטיפת מוח למחשבים בלבד

"מה שפגלן משיג הוא יותר מחוויה אסתטית וסיפור טוב על טכנולוגיה חדשה. סרטו של פגלן הוא אוהרה". רוגן אידלמן מצייד אתכם במידע שבלעדיו..."

להרשמה

רב ערב

מידע על אירועי אמנות ותרבות נבחרים

ביקורת

מאיה קציר | ביקורת

אוויר בדביר

דוד (זוכי) כהן | ביקורת

בין פנים לחוץ. בין חומר לחלל

שחר קרמר | ביקורת

מקרויות בעידן האמנות הדיגיטלית

קרן גולדברג | ביקורת

כשהאמנות מתייתרת

תגובות אחרונות

נורה על מינויים חדשים במוזיאון פתח תקוה לאמנות

ברכות רבות על קבלת התפקידים. אבל רצוי שפרסטר תצבור ביטחון...

גורן על העונג של להיות קוויר והעונג של ההתבוננות בקוויר

למה להתרטי יונתן? האם זה המאמר המקושקש הראשון שאתה קורא...

יונתן על העונג של להיות קוויר והעונג של ההתבוננות בקוויר

מאמר מקושקש. תפופתי ביצים. מה רצתה המחברת לומר? באתי לקרוא...

שמי על העונג של להיות קוויר והעונג של ההתבוננות בקוויר

טקסט ממש מזור. "גם בתוך הקהילה ישנם רעים", רעים? "כשראיתי..."

ערב רב

ערב רב הוא מניין עצמאי לאמנות, תרבות וחברה בעריכת רונן אידלמן ויונתן אמיר.
הפועל ברשת ומהוצה לה. מבית הנסן בירושלים, נוסד בינואר 2010

אודות / יצירת קשר | [תמיכה](#) | English
עזרו לנו לעשות עיתונות תרבות עצמאית

2020 ערב רב | תנאי השימוש כפופים לרישיון
ייחוס-שיתוף זהה 2.5 ישראל של Creative Commons
אלא אם סוכם אחרת
עיצוב: רונן אידלמן | בניית אתר: felix007